

Informacja
dla członków NRL
o stanie prac nad nowelizacją ustawy – Prawo łowieckie

Obecny model łowiectwa w naszym kraju opiera się na ustawie z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (wielokrotnie od czasu jej uchwalenia nowelizowanej, w tym nowela z 2004 roku zmieniła ponad 50% przepisów tej ustawy). Model łowiectwa w Polsce kreuje kilkanaście podstawowych zasad prawnych i organizacyjnych. Stanowią one, że:

1. Łowiectwo jest elementem ochrony środowiska przyrodniczego,
2. Zwierzęta łowne w stanie wolnym, jako dobro ogólnonarodowe, stanowią własność Skarbu Państwa,
3. Polski Związek Łowiecki jako jedna organizacja łowiecka prowadzi na podstawie ustawy Prawo łowieckie gospodarkę łowiecką w imieniu państwa oraz wykonuje inne zlecone przez państwo zadania,
4. Obszar kraju podzielony jest na obwody łowieckie o powierzchni nie mniejszej niż 3000 ha,
5. Gospodarka łowiecka prowadzona jest zgodnie z rocznymi planami bazującymi na wieloletnich łowieckich planach hodowlanych,
6. Wytyczne do prowadzenia gospodarki łowieckiej i nadzór nad działalnością Polskiego Związku Łowieckiego pozostają w gestii ministra właściwego do spraw środowiska.

Obecna struktura organizacyjna polskiego łowiectwa odpowiada szczególnie poziomowi materialnemu społeczeństwa - o prawie wykonywania polowania nie decyduje dysponowanie dużymi pieniędzmi, dając równe szanse polowania przedstawicielom wszystkich grup społecznych. Polski model łowiectwa gwarantuje prawidłowe prowadzenie gospodarki łowieckiej oraz gospodarowanie populacjami zwierzyny w skali makro. Model ten oraz zarządzanie populacjami zwierząt łownych jest pozytywnie oceniane zarówno przez Federację Związków Łowieckich Państw Unii Europejskiej jak też jedyny organ naczelny władny do dokonania takiej oceny, tj. Ministra Środowiska: *„uważam funkcjonujący model łowiectwa w kraju za optymalny i nie planuję żadnych zmian legislacyjnych w tym zakresie”*.

Ustawa Prawo łowieckie doczekała się kolejnej nowelizacji w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 r., sygn. akt P19/13. W Sejmie procedowany jest Rządowy projekt ustawy zmieniający ustawę Prawo łowieckie (druk sejmowy nr 1042). Trybunał Konstytucyjny zakwestionował konstytucyjność przepisu, stanowiącego podstawę prawną do podziału województw na obwody łowieckie. Trybunał Konstytucyjny wskazał, że w prawie łowieckim ustawodawca nie ustanowił żadnych norm, które przyznawałyby właścicielom nieruchomości gruntowych jakiegokolwiek kompetencje opiniodawcze czy uzgodnieniowe w procesie tworzenia lub zmiany granic obwodu łowieckiego, nie przewidział także żadnych instrumentów pozwalających na wyłączenie nieruchomości spod reżimu obwodu łowieckiego. Projekt Rządowy uwzględnił wszystkie postanowienia Trybunału Konstytucyjnego. Prace nad nim zostały jednak wstrzymane w celu wypracowania przez stronę Rządową systemu szacowania szkód łowieckich, który nie obciążałby w nadmierny sposób budżetu Państwa i jednocześnie był akceptowalny przez rolników, leśników, myśliwych i ewentualnie inne zaangażowane podmioty. Po wypracowaniu tych nowych mechanizmów przez Zespół powołany w tym celu Zarządzeniem Ministra Środowiska z dnia 8 lutego 2017 r. prace nad projektem Rządowym zostaną zapewne wznowione. W Zespole tym pracują: Andrzej Konieczny – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska, Hanna Majszyk – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów, Jacek Krawczyk – Dyrektor Departamentu Leśnictwa Ministerstwa Środowiska, Elżbieta Milewska – Zastępca Dyrektora Departamentu Finansowania Sfery Gospodarczej w Ministerstwie Finansów, Andrzej Ciopiński – Zastępca Dyrektora Departamentu Wspierania Polityk Gospodarczych w Ministerstwie Finansów, Zbigniew Babalski – Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Grzegorz Wykowski – Dyrektor Departamentu Prawno-Legislacyjnego w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. W pracach Zespołu z głosem doradczym będzie mógł brać udział także Polski Związek Łowiecki.

Niestety jak przy każdej nowelizacji Prawa łowieckiego „odzywają” grupki osób zainteresowane destrukcją w polskim łowiectwie lub zwyczajnie zainteresowane wyłącznie własnym partykularnym interesem (bądź to przejęciem władztwa nad obwodami łowieckimi w celu organizacji komercyjnych polowań, bądź też przejęciem rynku dziczyzny w Polsce, bądź też wyeliminowaniem gatunków łownych z naszych ekosystemów). Obserwujemy zatem wzmożoną pracę OPZZRiOR, a w szczególności pana Sławomira Izdebskiego, który stworzył opracowanie pt. „projekt ustawy o zmianie ustawy Prawo łowieckie”. Z premedytacją użyto określenia „opracowanie”,

bowiem aby mówić o projekcie ustawy, pod takowym musi złożyć podpisy co najmniej 15 posłów i wnieść taki dokument jako swój projekt do Sejmu. Dokument o tej treści nie znajduje się ani we wniesionych do Sejmu projektach, ani też nie ma numeru druku sejmowego, którego być może nigdy nie uzyska po negatywnym zaopiniowaniu przez Biuro Legislacyjne i Biuro Analiz Sejmowych, o ile uzyska wymaganą liczbę podpisów. Przykładem jest tu projekt zmiany ustawy Prawa łowieckiego wniesiony przez Kukiz15 w październiku 2016 roku, którego status do dnia dzisiejszego nie uległ zmianie i nadal nie doczekał się numeru druku sejmowego. Powyższych faktów nie zmieni nawet „zaczarowywanie” rzeczywistości i propagowanie w mediach (głównie internetowych) kłamliwych informacji jakoby projekt Rządowy trafił do kosza. Podkreślenia wymaga raz jeszcze, że projekt Rządowy jest i będzie dalej procedowany!!!

Przeciwstawiając się powyższym manipulacjom Zarząd Główny Polskiego Związku Łowieckiego przeprowadził narady informacyjne z Łowczymi Okręgowymi, którzy mają przekazać stosowną wiedzę myśliwym w okręgach. Myśliwi nie mają powodu aby ulegać manipulacjom medialnym wąskiej grupki osób i taką rzetelną informację muszą uzyskać bezpośrednio w swoich okręgach. Rozpoczęto także na stronie ZG PZŁ (na Facebooku) kampanię informacyjną. Zarząd Główny PZŁ zainicjował petycję obywateli, którym bliski jest model polskiego łowiectwa i dobro polskiej przyrody skierowaną do Pani Premier oraz do wiadomości Prezydenta RP, Marszałka Sejmu oraz Prezesa Prawa i Sprawiedliwości w obronie dotychczasowych ugruntowanych w naszym kraju wartości. Należy mieć nadzieję, że działanie to pokaże siłę oraz jedność zwolenników polskiego modelu łowiectwa a także aprobatę dla działań Polskiego Związku Łowieckiego. Łowczy Krajowy oraz przedstawiciele Zarządu Głównego spotykają się na bieżąco z kierownictwem Ministerstwa Środowiska w tych sprawach. Przedstawiciele Związku wzięli także udział w spotkaniu z Prezydentem RP Andrzejem Dudą, gdzie przedstawiono rzetelną informację o dorobku naszej organizacji i szerokim spektrum działań, a także korzyściach dla Państwa z obecnego kształtu polskiego łowiectwa. Na kwiecień zaplanowane są dwie konferencje poświęcone sprawom łowiectwa, w tym zmianom w Prawie łowieckim. Jedna odbędzie się w Senacie z udziałem ok. 100 senatorów i posłów, w drugą zaangażowane są: Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego i Wyższa Szkoła Kultury Społecznej i Medialnej w Toruniu, w której przewiduje się udział kilku tysięcy uczestników. W przedsięwzięciach tych aktywnie będzie uczestniczył Polski Związek Łowiecki. Zarząd Główny zlecił także dokonanie analizy ekonomicznej skutków „opracowania” OPZZRiOR dotyczącego zmiany ustawy Prawo łowieckie przez Pracownię

Ekonomiki Rolnictwa Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie pod kątem korzyści lub strat dla budżetu Państwa zaproponowanych rozwiązań. Dla potrzeb informacyjnych Naczelnej Rady Łowieckiej dokonano także wstępnej analizy prawnej tych propozycji.

Prezydium Naczelnej Rady Łowieckiej apeluje do wszystkich członków NRŁ o aktywne wsparcie działań Zarządu Głównego PZŁ. Musimy wykazać jedność i nie pozwolić, aby manipulacje i kłamstwa medialne zasiały niepokój i niepotrzebne napięcia w naszych szeregach. Pokazanie na zewnątrz, że nie jesteśmy monolitem, że nie mówimy jednym głosem, że nie jesteśmy jednością zostanie szybko i bezlitośnie wykorzystane przez naszych przeciwników.

Załącznik:

Wstępna analiza opracowania OPZZRiOR

Wstępna analiza opracowania OPZZRiOR dotyczącego zmiany ustawy Prawo łowieckie:

Przedłożony projekt ustawy zawiera wiele niejasności i niespójności, a jego przyjęcie doprowadzi do paraliżu funkcjonowania gospodarki łowieckiej w Polsce.

1. Propozycja zawarta w art. 4a zawiera szereg niespójności i błędów natury legislacyjnej w samej treści proponowanego przepisu. Przepis powołuje się na bliżej nie określone „zarządzenie” Łowczego Krajowego dotyczące określenia czasu na potrzeby liczenia zwierzyny. Tymczasem inwentaryzacja zwierzyny jest sporządzana na dzień 10 marca danego roku, zaś żaden przepis ustawy nie umocowuje „zarządzenia” Łowczego Krajowego w tej materii. Jednocześnie delegacja do wydania rozporządzenia przez ministra rolnictwa określającego „*zasady odbioru oświadczenia woli właściciela, wzór oświadczenia woli co statusu gruntu oraz treść i wielkość tablicy*” (pisownia zgodna z oryginałem) jest niezgodna z art. 92 Konstytucji RP. Jednocześnie zasady stanowią materię ustawową i powinny być regulowane w ustawie nie zaś w akcie wykonawczym, co dyskredytuje ten zapis całkowicie. Poza prawnym aspektem jest kwestia dezorganizacji gospodarki łowieckiej w Polsce w wyniku takiego zapisu.

Propozycja art. 4a może stanowić przesłankę do rozwoju chorób epizootycznych na dużych obszarach gospodarstw wielkoobszarowych, np. w zachodnio północnej części kraju, gdzie zagęszczenie populacji będzie drastycznie wzrastać, a w przypadku takich gatunków jak dzik, przekroczy o 500% liczebność populacji sprzed wejścia tego przepisu w życie. Będzie to miało istotny wpływ także na szkody sąsiednich właścicieli ziemi a w skali danego regionu może doprowadzić do ogłoszenia klęski żywiołowej.

2. Delegacja zawarta w proponowanym art. 5 projektu jest niezgodna z art. 92 Konstytucji RP, a także sprzeczna z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2016.543 t.j.).

3. Propozycja art. 6 jest niezgodna z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2016.543 t.j.). Jednocześnie wiodąca rola ministra właściwego do spraw rolnictwa zamiast ministra właściwego do spraw środowiska, spowoduje istotne zachwianie równowagi przyrodniczej w Polsce, a wręcz wyeliminowanie ze środowiska tych gatunków, które są korzystne biocenotycznie np. dla gospodarki leśnej ale wyrządzają szkody w uprawach rolnych. Przejawem tego są działania prawne i legislacyjne resortu rolnictwa w zakresie redukcji populacji dzika praktycznie do zera z pogwałceniem obowiązujących przepisów, w tym m.in. ustawy o ochronie przyrody, tj. art. 34, w którym zabrania się uśmiercania zwierząt w okresie stanowiącym 10% czasu trwania ciąży dla danego gatunku, bezpośrednio poprzedzającym planowany termin porodu, oraz 48 godzin po porodzie.

4. Propozycja art. 8 ust. 1 i odwołanie się do zasady samorządności w prowadzeniu gospodarki łowieckiej stoi w sprzeczności z innymi zapisami ustawy Prawo łowieckie. Jest to skrajne nieporozumienie. Samorządność oznacza autonomię celów, struktury organizacyjnej, zasad działania, niezależność od podmiotów zewnętrznych. Przejawem samorządności byłaby tu swoboda w określaniu uchwał i aktów wewnętrznych dotyczących prowadzonej działalności, gdzie cele tej działalności oraz zasady jej prowadzenia określił ustawodawca.

5. Propozycja zawarta w art. 8 ust. 4 stoi w sprzeczności z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2016.543 t.j.).

6. Propozycja zawarta w art. 12 polegająca na dopisaniu ust. 2 o treści: „postanowienia art. 4a stosuje się odpowiednio” jest niezrozumiała. Konstrukcja przepisów prawnych nie powinna budzić wątpliwości. Natomiast tu nie wiadomo o jakim odpowiednim

stosowaniu art. 4a możemy mówić. Czy właściciel gruntu miałby np. składać oświadczenie ważne przez 5 lat dotyczące wyrażenia zgody na postawienie urządzenia łowieckiego na jego gruncie? Kto miałby stawiać bliżej nieokreśloną tablicę informacyjną i czego dotyczącą, o której mowa w przepisie do którego następuje odesłanie? Niejasność i nieprecyzyjność tego przepisu stanowi o jego niezgodności z Konstytucją, a przede wszystkim z zasadami poprawnej legislacji.

7. Propozycja dotycząca art. 14 stanowi prawdopodobnie niezrozumienie treści tego artykułu. W dopisanym ust. 2 nałożono na „właścicieli ziemi”, którzy dokonali wyłączenia ziemi z gospodarki łowieckiej na podstawie propozycji art. 4a obowiązek, który wynika z istniejącego zapisu art. 14. Każdy właściciel, posiadacz i zarządca gruntu ma obowiązek działania w przypadku dostrzeżenia objawów choroby u zwierząt żyjących wolno.

8. Zmiany w art. 15, 16, 18, 21, 22, 28 i wielu następnych poprzez zastąpienie kompetencji ministra właściwego do spraw środowiska z zakresu łowiectwa kompetencjami ministra właściwego do spraw rolnictwa stanowią naruszenie ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2016.543 t.j.).

9. Propozycja dot. art. 28 ust. 4 a także art. 41 ust. 2 nie może stanowić regulacji zawartej w akcie wykonawczym do ustawy. Zasady, jak wspomniano wyżej stanowią materię ustawową i muszą być określone aktem prawnym tej rangi. Tutaj błędnie ceduje się to na rozporządzenie.

10. W art. 30 dotyczącym delegacji do określenia zasad kategoryzacji, zasad ustalania czynszu i zasad partycypacji w kosztach ochrony lasu popełniono ten sam błąd, który omówiono w pkt. 8 i 9.

11. Utworzenie w art. 32 ust. 1 państwowej jednostki organizacyjnej Narodowego Związku Gospodarki Łowieckiej zamiast organizacji społecznej, samofinansującej się jaką jest Polski Związek Łowiecki stanowi zbędne generowanie kosztów po stronie Skarbu Państwa. W organizacji tej bowiem większość zadań realizowanych jest przez organy działające społecznie. W przypadku państwowej jednostki organizacyjnej tego rodzaju mechanizm będzie niemożliwy, a to spowoduje znaczny wzrost kosztów funkcjonowania podmiotu utworzonego i tym samym obowiązek dotowania przez Państwo kolejnej instytucji. Na tego rodzaju działanie stać byłoby tylko kraje bardzo bogate. Polska posiada bardziej znaczące i niezbędne potrzeby niż dotowanie funkcjonowania organizacji skupiającej 120 tysięcy myśliwych. Należy założyć, że część z nich zrezygnowałaby z członkostwa w takim podmiocie.

12. Propozycja art. 32 ust. 4 jest niespójna z pozostałymi zapisami ustawy. W ustępie tym odwołuje się do bliżej nieokreślonych „organizacji myśliwych” podczas gdy ustawa stanowi jedynie o Narodowym związku Gospodarki Łowieckiej jako podmiocie państwowym oraz kołach łowieckich jako elemencie społecznym. Nie ma tu miejsca dla owych „organizacji myśliwych”. Stanowi to przejaw niechlujstwa legislacyjnego. Jednocześnie w ust. 5 za kuriozalne należy uznać rozwiązanie, gdzie statut jednostki państwowej jaką miałyby być Narodowy Związek Gospodarki Łowieckiej określa zasady nabycia członkostwa w jednostce społecznej jaką miałyby być koło łowieckie. Przypomnieć należy o wcześniej wspomnianym zapisie dotyczącym samorządności dzierżawców i zarządców w prowadzeniu gospodarki łowieckiej(!) Absurdalnym jest także określanie w statucie instytucji państwowej zadań czy zasad powstawania i likwidacji społecznego podmiotu (koła łowieckiego).

13. W art. 32 ust. 6 niezrozumiałym jest określanie przesłanek nabycia członkostwa w instytucji państwowej (!) Czy taki członek otrzymywałby od tego podmiotu państwowego – Narodowego Związku Gospodarki Łowieckiej wynagrodzenie, zwłaszcza, że to członkostwo wiązałyby się z realizacją określonych zadań nałożonych przez ustawodawcę??? Czy to członkostwo miałyby charakter pracy i realizacji obowiązków pracowniczych??? Jakie skutki finansowe dla Skarbu Państwa rodzi to rozwiązanie przy założeniu zatrudnienia aż 120 tysięcy „członków”??? Cały zespół przepisów opartych na tej konstrukcji prawnej ma specyficzny i niewyjaśniony charakter. Coś co funkcjonowało w organizacji społecznej bezmyślnie „przekopiowano” do instytucji państwowej nie wając na konsekwencje.

14. Organy wymienione w art. 32a, stanowiące organy instytucji państwowej, musiałyby funkcjonować na podstawie umowy o pracę, a to generuje kolejne koszty dla Skarbu Państwa i wzrost zatrudnienia w sektorze administracji publicznej.

15. Propozycja zawarta w art. 32b ust. 1 określająca kadencję członka Rady, którą możnaby pełnić nie więcej niż dwa razy jest niezgodna z Konstytucją. Analogiczna sytuacja miałaby miejsce w przypadku ograniczenia kadencyjności w samorządach.

16. Proponowany art. 32b ust. 6, w którym zastrzega się, że w skład Narodowej Rady Łowieckiej nie mogą być wybrane osoby, które pełniły funkcję w strukturach Polskiego Związku Łowieckiego narusza Konstytucję RP. Polski Związek Łowiecki nie jest organizacją przestępczą w związku z tym ograniczenie praw publicznych osób które działały w legalnej organizacji jest sprzeczne z art. 31, art. 32, Konstytucji RP.

17. Podobnie jak wyżej zapis, stanowiący że funkcji Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Narodowej Rady Łowieckiej, Łowczego Krajowego, Wicełowczego nie mogą piastować osoby, które pełniły funkcje kierownicze lub zarządcze w strukturach Polskiego Związku Łowieckiego stanowi naruszenie wolności obywatelskich i jest sprzeczne z art. 31 i 32 Konstytucji RP. Zgodnie z art. 31 ust. 1 Konstytucji wolność człowieka podlega ochronie prawnej. Wolności te mogą być ograniczone tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw. Tego rodzaju rozwiązanie bezsprzecznie stoi w sprzeczności z art. 32 Konstytucji, który stanowi, że wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne oraz nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny.

18. Instytucja powoływania przez Prezesa Rady Ministrów Łowczego Krajowego, Wicełowczego, łowczych okręgowych stanowi działanie niewspółmierne do zakresu zadań i skali działalności Narodowego Związku Gospodarki Łowieckiej. Nie są to funkcje tak istotne dla funkcjonowania Państwa, aby istniała konieczność angażowania aż Prezesa Rady Ministrów do ich obsadzania.

19. Rozwiązania zawarte w „projekcie ustawy” powodują całkowite wyłączenie elementu społecznego (kół łowieckich) spod jakiegokolwiek nadzoru w zakresie prowadzonej gospodarki łowieckiej. Nadzór ten ogranicza się jedynie do sprawozdań z prowadzonej gospodarki łowieckiej. W efekcie Państwo utraci całkowitą kontrolę nad prowadzoną gospodarką łowiecką. Zaniedbania dwu lub trzyletnie w tym zakresie mogą być tragiczne w skutkach. Brak polowania na dziki przez okres trzech lat powoduje natychmiastowy wzrost populacji tego gatunku do liczby 7 milionów sztuk, a nie ok. 200 tysięcy jak teraz. Redukcja tak rozrośniętej populacji staje się praktycznie niemożliwa.

20. Propozycja art. 35 to już całkowita ignorancja dla nauki prawa. Finansowanie instytucji państwowej, bo taką jest Narodowy Związek Gospodarki Łowieckiej z takich źródeł jak np. składki członkowskie osób fizycznych (członkostwo w instytucji państwowej opłacane w formie składki to w rzeczywistości danina publiczna, podatek, trudno to w tym przypadku zdefiniować), dotacje, zapisy, darowizny to przepisy o charakterze korupcyjnym gdzie pieniędzmi prywatnymi finansuje się działalność instytucji państwowej. Również propozycja odnosząca się do zakazu podziału mienia Narodowego Związku Gospodarki Łowieckiej, tj.

instytucji państwowej na bliżej nie określonych jakichś członków tej instytucji to nieudana prawnie próba skopiowania rozwiązań dotyczących organizacji społecznej – Polskiego Związku Łowieckiego na grunt podmiotu państwowego. Kuriozum prawne!!!

21. Postępowanie dyscyplinarne prowadzone w instytucji państwowej może dotyczyć naruszenia obowiązków pracowniczych. O ile owi „członkowie” takiej instytucji – Narodowego Związku Gospodarki Łowieckiej nie są pracownikami to nasuwa się tu pytanie o zasadność prowadzenia takiego postępowania. To co mogło funkcjonować w organizacji społecznej nie da się wprost zastosować w organach państwowych, które muszą kierować się innymi zasadami funkcjonowania i jednocześnie nie mogą rozciągać swojego władztwa dyscyplinarnego na osoby fizyczne nie związane żadną umową pracowniczą z tymi organami.

22. W propozycji dotyczącej art. 42da ust. 1 odsyła się do organów okręgowych wskazanych statutem Narodowego Związku Gospodarki Łowieckiej, co stanowi niespójność z propozycją art. 32, w którym enumeratywnie wymieniono organy Narodowego Związku Gospodarki Łowieckiej. Zatem statut nie może wskazywać innych niż wymienione w art. 32 organów.

23. Propozycja art. 4 „projektu”, w którym majątek organizacji społecznej przekazuje się na rzecz instytucji państwowej jest niezgodny z Konstytucją RP. Przejęcie majątku Polskiego Związku Łowieckiego nie będącego środkami publicznymi jest sprzeczne z art. 21 i art. 64 Konstytucji RP.

Przedłożone opracowanie OPZZRiOR, zdaniem Państwowej Rady Ochrony Przyrody, jest szkodliwe dla ojczyściej przyrody, a jej wprowadzenie przyniesie nieodwracalne skutki dla zachowania bioróżnorodności zwierząt łownych oraz zniszczenia blisko 95 letniej historii Polskiego Związku Łowieckiego. Mocno krytyczna jest także opinia Krajowej Rady Izb Rolniczych, która projektowi zarzuciła m.in.: fragmentaryczne rozwiązanie problemów na styku rolnictwo – łowiectwo, nieuwzględnienie istotnych konsekwencji proponowanych regulacji dla całości gospodarki łowieckiej w kraju i pominięcie interesu rolników w związku z jej prowadzeniem, w tym w dalszym ciągu nierozwiązanie problemu szkód łowieckich.

Należy również wyraźnie zaznaczyć, że opracowanie OPZZRiOR dotyczące zmiany Prawa łowieckiego w najmniejszym nawet stopniu nie realizuje sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 r. oraz wytycznych ujętych w jego uzasadnieniu.

Obowiązujące w Polsce uregulowania prawne, w ocenie innych państw, stawiają model polskiego łowiectwa jako przodujący w Europie i na świecie i optymalny w naszym kraju. Tak postrzegany system należy jedynie w miarę potrzeb doskonalić, ale w żadnym razie nie zmieniać w jego fundamentalnych podstawach. Trzeba mieć nadzieję, że będziemy potrafili zmobilizować wszystkie siły, aby nie dopuścić do głosu ludzi, którymi kierują wyłącznie partykularne interesy, a którzy za nic mają dorobek tysięcy ludzi w dziedzinie polskiej przyrody oraz rozwoju naszej niemal już 95 letniej organizacji. Wszystko wskazuje, że utrzymamy obecny kształt polskiego łowiectwa. Łowiectwo obok leśnictwa jest tą dziedziną, która może stanowić wzór funkcjonowania w wielu państwach Unii Europejskiej, zaś Ministerstwo Środowiska oraz Polski Związek Łowiecki powinny stać na straży obrony polskiego modelu łowiectwa, będąc jednocześnie otwartymi na wymianę doświadczeń z innymi krajami Unii Europejskiej.